

Kilencen alkották a Mentában tartott humorfesztivál közönségét csütörtök este: ismerősök, szervezők és jómagam. A humoristák is meglepődve konstatálták a csekély érdeklődést, ezért az előre meghatározott 10 lejes belépőt sem vették el a jelenlévőktől.

„**György Botond** vagyok, ma este a budapesti Nemzeti Színházban kellett volna fellépnem, csak nem hívtak meg” – kezdődött meg a fesztiválnak éppen nem nevezhető esemény. Az első humoristától tudtuk meg, ha az ember Kolozsváron egyetemista és nem tud románul,

mindenre megoldás az „aici, né”

(itt, né). Ő azt is ezzel oldotta meg, amikor valaki megkérdezte tőle románul, hogy mennyi az idő. Annyira nem ismeri a nyelvet, hogy elment egyszer feltöltőkártyáért, és azóta bérletes. Furcsa is volt neki, hogy nem kell fizetnie.

Így jósz? Így jósz?

A Nők napja mellett a Valentin-nap is meghatározó témája volt az estének. György Botond egy elég életszagú szituációt mesélt el, amikor a barátnője egész évben mondta, hogy „mi nem ünnepeljük a Valentin, mert minden nap az”, aztán, amikor február 14-én megérkezett a lányhoz, az bombázta a kérdésekkel: „Tudod-e milyen nap van ma? Tudod-e milyen nap van ma? Így jósz? Így jósz?”.

A **jó ropogós székel akcentus** is emlékeztette velünk, hogy nem a Showder Klub adásának felvételén vagyunk, ez sokkal jobba varázsolta a minőségben sajnos attól elmaradó előadók humorcsemegéit.

Másodikként **András Előd**, a 2015-ös Erdélyi Humorfesztivál győztese szórakoztatott, aki természetessége miatt vitte a prímet a csapatban. A soványságára vonatkozó önironizálással kezdett, elmesélte, hogy a barátaival kell mennie bevásárolni, mert ha egyedül megy, nem nyílik neki ki a bevásárlóközpont fotocellás ajtaja.

Sakkó mi a helyzet?

A manapság közkedvelt csajozási technikáról is beszélt. Imádja, amikor egy srác ezzel a dumával környékez be egy csajt a pultnál, hogy „**sakkó, mi a helyzet?**”. A mai csajozási technikák alapvető kelléke a Facebook, ennek kapcsán gondolta tovább a humorista, mi lett volna, ha több száz éve már létezett volna a közösségi portál, amelyen a magyarok dobhattak volna az állapotukról szóló bejegyzést, hogy „travelling from Etelköz to Pannónia”.

Kun Zsolt fejezte be a kevés érdeklődőt vonzó estét. Ő is inkább csajos poénokat reptetett el. Az az elképzelt párbeszéd volt a kedvencünk, amelyben a lány nekiszöki a pasijának, hogy „észre sem vetted, fodrásznál voltam, erre érkezik a válasz, „már hogyan vettem volna észre? Egész nap csend volt a lakásban”. A „mennyire szeretsz te engem?” – hölgyek által feltett, megválaszolhatatlan kérdést is megválaszolta Kun Zsolt: „tőlem úgy két kilométerre”.

A „humorfesztivál” zárásaként Kun Zsolt és György Botond előadott egy a *Szomszédnéni* **Produkciós Irodá** ra

hajazó jelenetet is, de ez sajnos előadásában igen hasonlított, minőségében pedig jócskán elmaradt a Karinthy-gyűűs humoristák produkcióitól.

Mindent összevetve, nem szórakoztunk rosszul, sőt voltak pillanatok, amikor kifejezetten jól. Egyelőre nem egy Kőhalmi egyikük sem, de annál azért **jobban tudnak nevetetni, minthogy kilenc ember nézze végig** az önálló estjüket.